

- 7.—VIDAL, L. M., *¿Es terciario o cretácico el Bulimus gerundensis?* (Treball pòstum.) Butlletí de la Institució Cat. Hist. Nat., vol. XXII, pàgs. 103-105. Barcelona, 1922.
- 8.—BATALLER, J. R., i VIA, L., *Una excursió escolar per el Pirineo Ibèrica*, pàg. 107. Barcelona, 1934.
- 9.—DONCIEUX, L.—*Notes paléontologiques sur quelques Nummulites d'Espagne*. Butlletí de la Inst. Cat. Hist. Nat., vol. XXXIII, pàgs. 175-182. Barcelona, 1933.
- 10.—INSTITUTO GEOLÓGICO Y MINERO DE ESPAÑA, *Mapa geológico de España*. Hoja núm. 390. Cervera. Memoria explicativa. Madrid (en publicació).

Més dades sobre *Laminifera (Bofilliella) subarquata*

per

J. B. D'AGUILAR-AMAT

L'ANY 1933 i en aquest mateix Butlletí vaig donar compte de la trobada al terme de Tavertet (Guilleries), en la cova anomenada «Balma Fosca», de *Bofilliella subarquata* (Bof.) i en vaig trueure la conclusió que la dita espècie devia ésser cavernícola.

Una nova troballa a la cova dels Ermitons de Sant Aniol de Finestres (Gironès) feta pel company Español en la seva tasca d'exploració de les coves i avencs de Catalunya, confirma l'hàbitat cavernícola de l'espècie.

Però no és això sol, no és l'objecte d'aquesta nota donar a conèixer la nova localitat. Noves exploracions de la «Balma Fosca» han donat més exemplars de *Bofilliella subarquata* (Bof.), tots ells vius i en diferents estats de desenvolupament. Els exemplars joves tenen un aspecte del tot distint dels adults. La closca no és truncada i quasi no presenta cap curvatura; és de forma cònica aguda i termina en una punta arrodonida; les primeres voltes, les que més endavant es desprenen, deixant l'espira truncada, són més llises que les altres.

Tots els exemplars que conserven intactes les primeres voltes no tenen encara l'obertura del tot formada; sembla, doncs, que el truncament de l'espira coincideix amb el complet desenvolupament del peristoma i de l'armadura obertural.

Aquesta troballa dona una dada interessant sobre una espècie tan poc coneguda: explica la forma truncada de l'espira i la seva forma corba, ço que és d'interès tractant-se d'una espècie tan escassa en les col·leccions i tan poc observada.

Manca encara veure els costums de *Bofilliella* en allò que es refereix a l'alimentació; sens dubte s'alimenta de floridures i altres micets que viuen damunt de les fustes mortes i podrides i de les arrels que es troben dins de les coves.